

Ομιλία του Γενικού Γραμματέα του Κόμματος της ΕΔΕΚ και Βουλευτή Τάκη Χατζηδημητρίου στη πορεία κατοίκων περιοχής Κυθρέας 3.11.91

Σε συγκεντρώσεις σαν και αυτές, προσφύγων που έχουν στραμμένα τα μάτια τους στα κατεχόμενα σπίτια και χώραφια μας και έχουν τον βαθύ πόνο του ξεριζώματος μέσα στην καρδιά τους τα πολλά λόγια είναι άπρεπα και περιττά.

Αν αφήναμε ελεύθερο το συναίσθημα μας να εκδηλωθεί φορτισμένο μάλιστα από τη συγκίνηση των συναντήσεων, ο βουβός πόνος θα γινόταν δάκρυ.

Όμως κανένας λαός δεν λεφτερώθηκε, ούτε με άκαρπη προσμονή ούτε με τον βουβό του πόνο, ούτε με τα δάκρυα του.

Αν πρώτα δεν πάρουμε την απόφαση να παλαίψουμε με όλες μας τις δυνάμεις, όλα είναι περιττά και διαπιστώσεις και εξαγγελίες και συγκινητικοί λόγοι και τα ερωτηματικά είναι μπροστά μας. Είμαστε ευχαριστημένοι με την κατάσταση της αδιαφορίας που επικρατεί γύρω μας;

Είμαστε ευχαριστημένοι που το Κυπριακό δεν συζητείται στη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε.;

Είμαστε ευχαριστημένοι που όχι μόνο ξένοι αλλά και δικοί μας άνθρωποι υποστηρίζουν ότι το Κουβετιανό άρα και η Τουρκία δεν είναι υπεύθυνη για όσα έγιναν στην Κύπρο;

Είμαστε ευχαριστημένοι που οι λαϊκές εκδηλώσεις θεωρούνται περιττές και το συμ-

ματόπλεγμα απαραβίαστο.

Είμαστε ευχαριστημένοι από τον τρόπο που αντιμετωπίζεται η παρουσία των εποίκων, η προκλητική στάση και οι ενέργειες του Ντενκτάς, η κατοχή και οι απειλές της Άγκυρας;

Αν ναι, τότε δεν έχουμε να κάνουμε πολλά. Θα πρέπει να δεχόμαστε αγγόγυστα τη μοίρα μας και να υπακούουμε τυφλά σε εκείνους που μας θέλουν υπερασπιστές ακόμη της ίδιας της Τουρκίας.

Αν όχι είναι ανοικτός μπροστά μας ο δρόμος της πάλης και του καθήκοντος, όπως το διδάσκει η ιστορία και η καθημερινή πραγματικότητα όλων όσων αγωνίζονται για λευτεριά.

Η απόφαση είναι δική μας. Κάποτε από κάπου θα πρέπει να αρχίσει μια αντίστροφη πορεία πάλης, διεκδίκησης και αγώνα.

Και οι συνάξεις σαν και αυτή μπορούν να αποτελέσουν μίαν απαρχή για ουσιαστικό αγώνα επιστροφής στα σπίτια μας, στην κατεχόμενη σήμερα γη μας, στην Κυθρέα.

Η τύχη μας είναι πρώτα απ' όλα στα δικά μας χέρια.